

Recepcija židovske književnosti u Hrvatskoj (2)

U prostorijama Hrvatske kulturne zaklade i Hrvatskog slova predavanje o Recepciji židovske književnosti u Hrvatskoj 15. veljače održao je Đuro Vidmarović, književnik i predsjednik Društva hrvatskih književnika. Tribinu je vodio glavni urednik Hrvatskoga slova Stjepan Šešelj, a odabrane pjesme židovskih književnika čitao je glumac Niko Pavlović. U prošlom broju donijeli smo Vidmarovićev esej, a u ovom izbor iz židovske poezije

Preveli: Đuro VIDMAROVIĆ i Jelena ZARIČNAJA

Rahaela
(RACHEL BLUWSTEIN)
(1890.-1931.)

Mojoj zemlji

Zašto, zemljo moja, -
Tvoju vječnu čežnju
Nisam opjevala,

I nisam oplakala;
Samo moje drvce
Iznad tihe vode,
Samo moja stazica
Ondje preko Jordana
Teče.
Eto, vrlo siromašan
Domovini moj je dar.
Da, i vrlo skroman
Dar je njene kćeri.
Samo trube zvuk radosni
U sjaju podnevnom,
Samo potajno jecanje
Zbog njenog siromaštva.

Zelda

(ZELDA SHNEURSON MISHKOWSKY)
(1916. – 1984.)

Nevidljivi Karmel

Nakon što umrem,
nakon što prijedem u drugi bitak,-
napustit ću tada moj Karmel nevidljivi,
koji je sav u meni,
sav - središte sreće,-

njegova gusta hvoja, nanizana češerima,
cvijeće i oblaci...
usječeni su u moje tijelo, -
rastat ću se tada i s drugim Karmelom,
vidljivim,
alejama od visokih borova koje se spuštaju k moru.
Zar je onda ushićenje crvenim zalascima
zbog postojanja smrti u meni?
I ushićenje mirisima trava,
ili trenutak sumaglice nad vodom,
ili trenutak povratka
zapovjedničkom pogledu jeruzalemskog neba,
visokome iznad svega visokoga -
zar sve to zbog postojanja smrti?

Ester Raab
(ESTHER RAAB)
(1894.-1981.)

Mač i gnijezdo

Mi živimo na vrhu igle,
na rubu grobne magle;

na rubu ponora -
mi sadimo vrtove,
rađamo djecu,
skupljamo plodove;
Putovi otaca,
koji su uokvireni ružama,
i spori koraci
izbrisani su odavno:
u našim je rukama - mač,
a u našim srcima - list masline,
stisnuvši zube,
borimo se u ratu.
Svi čekaju polja,
sva su gnijezda puna
ptića -
A mač visi u zraku.